

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 5. Papa jus investiendi Henrico Regi concedit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Quamvis vero Henricus Rex agros Romanorum depopularetur, ipsorumque animos nunc oblata pecunia, nunc dolis tentaret, nihil eos a fide Pontifici data deducere valuit. Itaque variis sibi que contrariis consiliis Henrici mens distrahebatur, & tunc quidem jurejurando comminari ausus est, se Papam eosque, quos vinculis ligatos in sua potestate habebat, vel interfectorum, vel membris truncaturum esse, sed tandem promisit, se omnes libertati redditurum, si modo Pontifex Jus investiendi ipsi indulgeret, affirmans se nolle vel Jura vel Officia Ecclesiastica, sed solum Regalia seu Ditiones & Jura, Cæsareæ Majestati competentia, Clericis tribuere.

§. V.

Papa Jus investiendi Henrico Regi concedit.

Diu reluctatus est Pontifex, quod mallet vitam ponere, quam pati, ut Ecclesiæ jura violarentur; cum vero amici vehementer rogarent, ut molliri se

O 4

sine-

mori optans, jugulum præbuit, malens, si illas minas ad effectum perducere voluisset, temporalem vitam finire, quam tanti piaculi scelus dissimulare. Ceterum non prius quam post novem annos ad suam Sedem Conradus reductus legitur.

Sæcul. XII. A.C. 1111. sineret, calamitatibus captivorum, qui amissis liberis, uxoribus, domo, patria exules compedibus coercerentur, cum proponerent, Ecclesiæ Romanæ luctum, pæne omnibus Cardinalibus suis privatæ, & gravissimum Schismatis scandalum toti Ecclesiæ imminens, eorum tandem victus laerymis & ipse in fletum solutus, *en cogor, inquit, pro Ecclesiæ pace & liberatione facere, quod ne paterer, vitam quoque cum sanguine profundere paratus eram.* Ergo pacis condiciones conscribuntur, quibus Papa Jus Investiendi Imperatori concedebat, id datis literis confirmaturus. Tum subjunctum legebatur: *Paschalis Papa ab Henrico Rege nec ob Investituram concessam, nec ob injurias vel ipsi vel suis illatas, pœnam reposcet, nunquam anathema in Regem pronuntiabit, abjecta omni mora eum coronabit, ipsumque Regem & Imperatorem in solio, tam opera quam consilio, bona fide adjuvabit.* His pactis Cardinales sexdecim, & primo loco Episcopi Portuensis ac Sabinensis subscripserunt.

Quæ autem Henricus Rex servanda Paschali Papæ promisit si se habent: *Ego Henricus liberos dimittam, quarta vel quinta Feria proxima Paschalem Papam, Episcopos, Cardinales, omnes captivos & obsides, qui pro eo & cum eo capti sunt. Fideles Papæ homines non ultra capiam,*
Popula

Populo Romano pacem & securitatem præ-
 stabo. Patrimonia & Ditiones Ecclesie
 Romanæ, quæ abstuli, restituum, bona fide
 auxilium præbebo, ut omnia, quæ jure ad
 eam pertinent, recuperet & quiete possi-
 deat. Domino Paschali Papæ obediam, sal-
 vo tamen honore Regni & Imperii, quem-
 admodum Imperatores Catholici Pontifici-
 bus Catholicis obedire solebant. Huic
 Promisso, die Martis post octavam Pa-
 schæ, undecima Aprilis, Indictione quar-
 ta, nempe anno millesimo centesimo un-
 decimo dato, Episcopi quatuor, & Comi-
 tes sex, addito juramento, subscripse-
 runt.

Imperator, priusquam Papæ vincula
 solverentur, Bullam de jure investiendi
 sibi tradi voluit, nec concessit, ut Ro-
 mam, ubi annulus Pontificis relictus fue-
 rat, rediret. Ergo altera die ex Urbe
 advocatur Scriniarius seu Amanuensis,
 qui Bullam nocturno tempore scripsit, cui
 Papa dolens & invitissimus signum ap-
 posuit. Erat vero scripta in hunc sen-
 sum: *Concedimus tibi & confirmamus*
Privilegium, quod Antecessores nostri
Majoribus tuis concesserunt, ut Re-
gni tui Episcopis & Abbatibus, libere
& sine Simonia vitio electis, Investituram
Virgæ & annuli conferas. Nullus conse-
crari possit, nisi prius a te Investituram
acceperit. Antecessores enim vestri Ec-
clesias

Sæcul. XII.

A.C. IIII.

Bulla Paschæ
lis Papæ.

Sæcul. XII. *clesias tantis cumularunt beneficiis, ut*
A.C. IIII. *Regnum vestrum, Episcoporum maxime &*
Abbatum præsiis oporteat communiri,
populares vero turbas, quæ in Electioni-
bus contingunt, Regali Majestate compe-
sci. Si quis vero vel Ecclesiastici vel Sæ-
cularis ordinis hanc nostræ Concessionis
Paginam contemnens contra eam temera-
rio ausu agere tentaverit, anathematis
vinculo innodetur, honorisque ac Dignita-
tis suæ jacturam patiatur.

His ita compositis Imperator a Pa-
 schali Papa in Ecclesia Beati Petri, portis
 omnibus Romanæ urbis clausis, ne quis
 civium eo adveniret, obseratis, corona-
 tur. Cumque in Missa ad Hostiæ fra-
 ctionem pervenisset Papa, partem ipse
 sumens, & alteram Imperatori tradens
 ait: *Sicut pars ista vivifici Corporis di-*
visa est, ita divisus sit a Regno Christi &
Domini, qui Pactum istud rumpere ac vio-
lare tentaverit! Missa celebrata, Rex
 confestim ad castra sua redit; Pontifex
 vero tandem liberatus cum Episcopis &
 Cardinalibus in urbem regreditur, &
 tanta frequentia populi occurrentis &
 Deum laudantis excipitur, ut vix circa
 Vesperas hospitium intrare potuerit.
 Hæc Feria V. decima tertia Aprilis acta
 sunt.

Imperator, pretiosis muneribus in Pa-
 pam, in Episcopos, in Cardinales & ce-
 teros

teros Clericos sparsis, itinere per Longo- Sæcul. XII.
 bardiam directo, reversus, mense Augu- A.C. 1111.
 sto, Spiræ permultos Episcopos & Prin- Ab. Ur/per.
 cipes convocat, celebraturus exequias
 Imperatoris parentis sui, qui annis abhinc *Sup. lib.*
 quinque vita functus Sepultura Ecclesia- *LXV. §. 44.*
 stica & precibus publicis caruerat. Li-
 centiam enim Patri suo parentandi a
 Summo Pontifice obtinuerat Henricus,
 Episcopis testatum facientibus, pœni-
 tentem e vita excessisse. Ergo jubente
 filio Henricus IV. tanta pompa, ut ne-
 mo Antecessorum ejus majore, in sepul-
 chro familiæ suæ terræ mandatur. Tum
 Imperator Moguntia Comitum agens hu-
 jus Ecclesiæ Metropolitanæ Investituram
 dedit Alberto Cancellario suo, qui jam
 diu ante Ruthardo, secunda die Maji,
 anno millesimo centesimo decimo, satis
 functo, per electionem subrogatus fue-
 rat.

§. VI.

Ecclesia Romana Papam reprehendit.

Jam Schisma annorum triginta quinque
 tandem exspirasse, & pax inter Papam
 & Imperatorem rediisse videbatur, cum
 nova divisio Romanorum concordiam
 perturbavit. Nam Cardinales, qui Ro-
 mæ, capto Pontifice, remanserant, &
 complures alii Præsules indulgentiam,
 qua Paschalis Imperatori Jus Investiendi
 Episco-